

SIECIAKI JEST NAS WIĘCEJ

Scenariusz zajęć dla szkół podstawowych
Klasy 2-4

Sieciaki.pl

FUNDACJA
DAJEMY
DZIECIOM
SIŁĘ

saferinternet.pl

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Główny Partner:

Fundacja

Partner:

F T C

FUNDACJA DAJEMY DZIECIOM SIŁĘ działa od 1991 roku.

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę dąży do tego, by wszystkie dzieci miały bezpieczne dzieciństwo i były traktowane z poszanowaniem ich godności i podmiotowości.

Chronimy dzieci przed krzywdzeniem i pomagamy tym, które doświadczyły przemocy, by znały swoje prawa, wierzyły w siebie i cieszyły się życiem.

Realizując naszą misję:

- Oferujemy krzywdzonym dzieciom i ich opiekunom pomoc psychologiczną i prawną.
- Uczymy dzieci, jak mogą uniknąć przemocy i wykorzystywania.
- Uczymy dorosłych, jak traktować dzieci/co mogą zrobić, żeby nie były krzywdzone.
- Informujemy dorosłych, jak reagować, gdy podejrzewają, że dziecku dzieje się krzywda.
- Wpływamy na polskie prawo, by jak najlepiej chroniło interes dziecka.

Opracowanie merytoryczne: **Łukasz Wojtasik**

Redakcja i korekta: **Agnieszka Janiszewska**

Opracowanie graficzne: **Norbert Grzelka**

Autor plakatu: **Maciej Łazowski**

Tekst publikacji jest dostępny na licencji Creative Commons

Uznanie autorstwa-Użycie niekomercyjne-Bez utworów zależnych 3.0 Polska

Tekst licencji dostępny na stronie www.creativecommons.org/licences/by-nc-nd/3.0/pl/

Pewne prawa zastrzeżone na rzecz Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę

Dziękujemy Szkole Podstawowej nr 316 w Warszawie za pomoc w przeprowadzeniu pilotażu scenariusza.

Copyright © 2024 Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę

ul. Walecznych 59

03-926 Warszawa

tel. 22 616 16 69

e-mail: biuro@fdds.pl

www.fdds.pl

Spis treści

- 4 Wstęp
- 5 Charakterystyka zajęć
- 7 Lekcja 1.
O hejcie i samokontroli
- 12 Lekcja 2.
Jest na więcej
- 17 Karta pracy
- 18 Propozycje edukacyjne projektu Sieciaki.pl

Wstęp

Niniejszy scenariusz poświęcony jest edukacji wczesnoszkolnej w zakresie bezpieczeństwa w sieci ze szczególnym uwzględnieniem problemu cyberprzemocy. Opiera się na fabule trzeciej części przygód Sieciaków z książki Łukasza Wojtasika „Sieciaki. Jest nas więcej” i słuchowisku internetowym o tym samym tytule. Jeżeli dzieci nie brały wcześniej udziału w lekcjach opartych na przygodach Sieciaków, warto od nich zacząć („Sieciakowe Zasady Ekranowe”, „Jestem ok” – do pobrania ze strony Sieciaki.pl), chociaż nie jest to konieczne. Przed zajęciami dzieci czytają książkę (dzieci z niższych klas przy pomocy rodziców), jeżeli znajduje się ona w zasobach szkolnej biblioteki lub rodzice zdecydują się zakupić ją dla dzieci. Mogą też wysłuchać słuchowiska internetowego dostępnego bezpłatnie w serwisie Sieciaki.pl/sluchowisko.

Uwaga: zakup książek na potrzeby realizacji zajęć możliwy jest na stronie wydawnictwa Muchomor z 50% rabatem (hasło FDDS).

Problem cyberprzemocy

Cyberprzemoc to przemoc rówieśnicza z użyciem smartfonów i internetu. Do niedawna problem ten dotyczył głównie nastolatków, jednak wraz z obniżającym się wiekiem użytkowników sieci, coraz większą intensywnością korzystania z internetu oraz popularnością serwisów i aplikacji komunikacyjnych, społecznościowych czy gier online wśród dzieci problem ten dotyczy coraz młodszych osób – również uczniów i uczennic w wieku wczesnoszkolnym. Problem wymiennie określa się mianem cyberbullyingu, agresji rówieśniczej czy hejtu. Szacuje się, że ofiarą cyberprzemocy pada około 1/3 uczniów i uczennic. Popularne formy tego zjawiska to wulgarne komentarze, publikowanie ośmieszających wiadomości i postów, rejestrowanie oraz publikowanie niechcianych zdjęć i filmów, włamania na profile, podszywanie się pod rówieśników, wykluczanie z grup w serwisach komunikacyjnych itp.

Przemoc rówieśnicza bywa dla wielu dzieci bardzo trudnym, krzywdzącym doświadczeniem, uderzającym w ich poczucie wartości i bezpieczeństwa. Powoduje smutek, bezradność, poczucie samotności. W skrajnych sytuacjach jest zagrożeniem dla równowagi psychicznej dziecka i stanowić może zagrożenie dla jego zdrowia a nawet życia.

Przeciwdziałanie cyberprzemocy

Profilaktyka oraz reagowanie na sytuacje cyberprzemocy to ważne zadanie dla rodziny dziecka i dla szkoły. Dzieci powinny rozpoczynać swoją przygodę z internetem ze świadomością problemu przemocy online – wiedzieć, że w sieci należy się zachowywać kulturalnie i rozważnie, tak żeby nie krzywdzić innych osób; wiedzieć, jak unikać cyberprzemocy i jak reagować w sytuacji, kiedy są jej ofiarami lub świadkami. Ważne, żeby dzieci wiedziały, że kiedy doświadczają cyberprzemocy lub wiedzą o takiej sytuacji w swojej grupie rówieśniczej, zawsze mogą liczyć na bezwarunkowe wsparcie ze strony rodziny i szkoły.

Charakterystyka zajęć

Cele zajęć:

- uwrażliwienie uczniów i uczennic na problem przemocy w sieci
- zapoznanie ich z możliwymi konsekwencjami cyberprzemocy
- nauczenie reagowania na cyberprzemoc w roli ofiary lub świadka
- promowanie kulturalnej komunikacji i konstruktywnej krytyki

Odbiorcy:

uczniowie i uczennice klas 2–4 szkół podstawowych

Czas:

2 lekcje (2 × 45 minut)

Miejsce:

klasa, świetlica, biblioteka

Materiały:

- prezentacja multimedialna
- zwiastun „Sieciaki. Jest nas więcej”
- książka lub słuchowisko „Sieciaki. Jest nas więcej”
- karta pracy – kolorowanka

Wszystkie materiały do pobrania na stronie: sieciaki.pl/dla-szkoly/scenariusze-lekcji

Formy i metody pracy:

- praca grupowa i indywidualna
- pogadanka, dyskusja, burza mózgów

Wymagany sprzęt:

- laptop z dostępem do internetu oraz rzutnik do wyświetlania materiałów graficznych i filmowych z serwisu Sieciaki.pl
- mała piłka

Osoby prowadzące:

nauczycielki i nauczyciele oraz inne osoby pracujące z dziećmi w wieku wczesnoszkolnym

Charakterystyka zajęć

Ważne!

Przed zajęciami osoba prowadząca oraz uczniowie i uczennice czytają w domu książkę lub wysłuchają słuchowiska „Sieciaki. Jest nas więcej” (dostępne w serwisie YT oraz [Sieciaki.pl](https://www.sieciaki.pl)). W przypadku uczniów klas 2 w lekturze książki pomocni będą rodzice. Na zachętę osoba prowadząca z odpowiednim wyprzedzeniem prezentuje uczniom animowany zwiastun książki i słuchowiska (dostępny w serwisie YT oraz [Sieciaki.pl](https://www.sieciaki.pl)).

Możliwy jest również wariant wspólnego wysłuchania słuchowiska podczas lekcji poprzedzających zajęcia.

Uwaga: osoba prowadząca zachęca dzieci, które nie znają wcześniejszych przygód Sieciaków, do odwiedzenia z rodzicami strony [Sieciaki.pl](https://www.sieciaki.pl) i zapoznania się z sylwetkami Sieciaków i Sieciuchów lub zapoznania się z książkami „Sieciaki. Misja bezpieczny internet” oraz „Sieciaki. Twarzozmieniacz i Wielka Gala Fejmu” lub słuchowiskami o tych samych tytułach.

Scenariusze lekcji

Lekcja 1.

O HEJCIE I SAMOKONTROLI

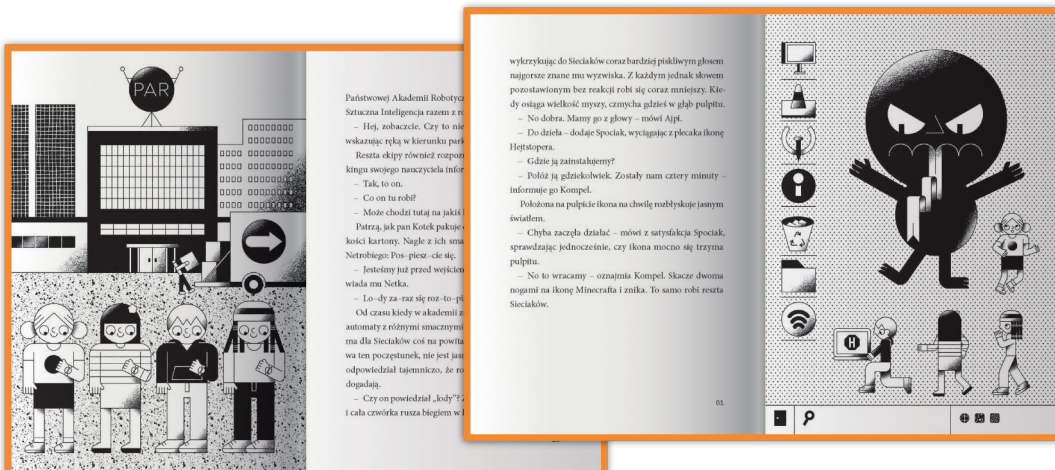

Po zakończeniu zajęć dziecko:

- wie, czym jest hejt,
- zna pułapki automatycznego działania ludzi,
- wie, czym jest samokontrola i dlaczego jest ważna.

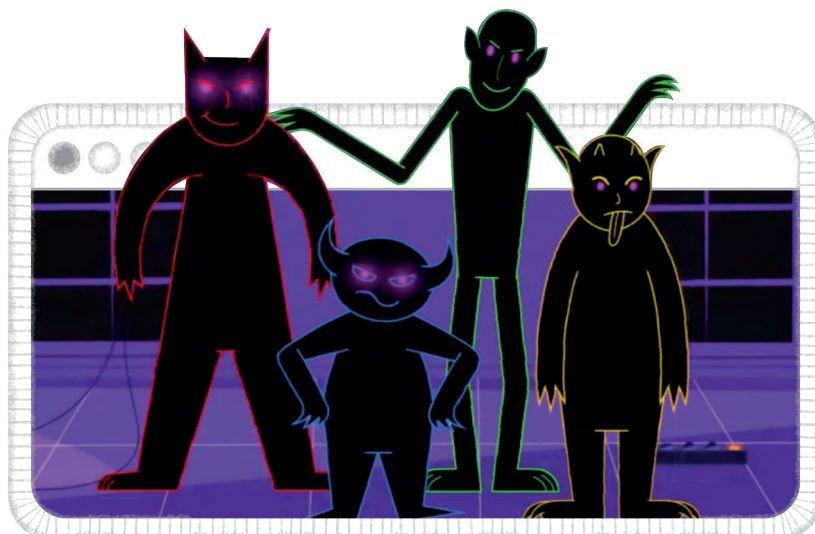
Wprowadzenie

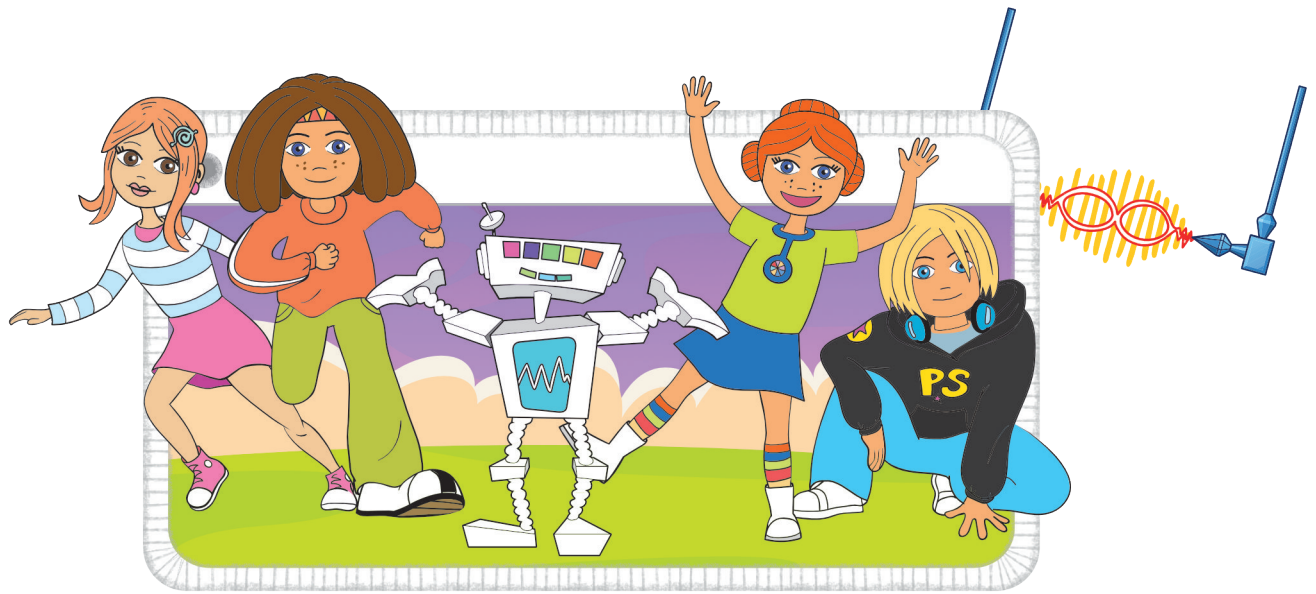
Osoba prowadząca informuje, że lekcje poświęcone będą bezpieczeństwu w sieci. Pyta uczniów i uczennice, czy udało im zapoznać się z książką lub słuchowiskiem. Dopytuje o wrażenia.

Przytacza wprowadzenie do książki „Sieciaki. Jest nas więcej”, ilustruje je slajdami.

„Wredne Sieciuchy, czyli Bełkot, Kradziej, Kłamacz i Śmieciuch, oraz ich władca Czyste Zło robią wszystko, żeby uprzykrzyć życie osobom korzystającym z internetu.

” Na szczęście naukowcy powołali do życia Sztuczną Inteligencję, która razem z robotem Netrobim i drużyną Sieciaków, czyli Ajpi, Netką, Spociakiem i Komplem, walczy z internetowym złem. Po ostatnim starciu Sztuczna Inteligencja podstępem uwięziła Sieciuchy w koszu na śmieci na pulpicie jednego z komputerów Państwowej Akademii Robotycznej.

Osoba prowadząca prezentuje kolejne slajdy, zadaje pytania i wspólnie z klasą odtwarza najważniejsze zdarzenia z książki/słuchowiska „Sieciaki. Jest nas więcej”.

” Czy Sieciuchy na długo zostały uwięzione w koszu na pulpicie komputera w Państwowej Akademii Robotycznej? W jaki sposób udało im się uciec?

W Akademii była wymiana komputerów. Stary komputer, na którym uwięzione były Sieciuchy, trafił do szkoły Sieciaków. Nieświadomy zagrożenia nauczyciel informatyki – pan Kotek – opróżnił kosz pulpitu i Sieciuchy znnowy trafiły do internetu.

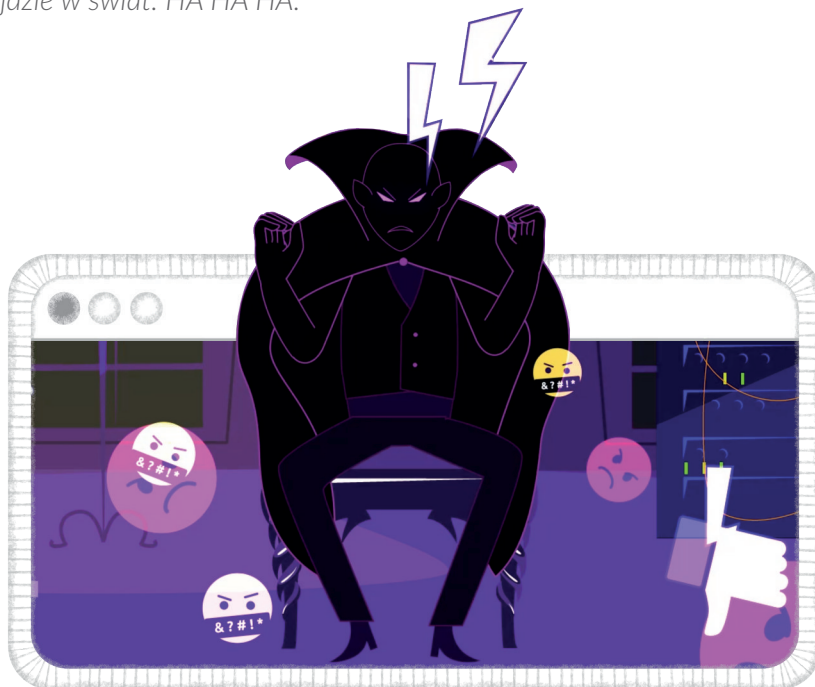

” Czyste Zło miał jakiś nowy plan na przeciągnięcie dzieci na stronę Sieciuchów. Jakie słowo napisał na ekranie?

Czym jest HEJT?

Osoba prowadząca pyta klasę o skojarzenia ze słowem „hejt”. Pyta, czym jest przemoc w sieci. Następnie przypomina słowa Czystego Zła:

” HEJT – nienawiść, wyzwiska, ośmieszanie, poniżanie. To jest mój plan. Wszystkich ze wszystkimi skłócimy. Zrobimy modę na hejt. Ktoś kogoś pohejtuje. Ten odpowie mu hejtem. Ktoś to skomentuje. Ktoś polajkuje. Ktoś udostępni. I hejt pójdzie w świat. HA HA HA.

Osoba prowadząca pyta uczniów, czy spotkali się z sytuacjami hejtu w sieci? Pomocne może się okazać przypomnienie opisanych w książce sytuacji hejtu, do których doszło w efekcie działań Sieciuchów:

- wszyscy zaczęli się obrażać i kłócić ze sobą w grze LOL;
- pod postem Netki o zbiórce jedzenia dla psów ze schroniska pojawiły się komentarze: „Kogo obchodzą jakieś kundły”, „Pewnie ukradną te pieniądze”, a pod komentarzami lajki i inne przykre komentarze;
- jeden ósmoklasista posądzał drugiego o opublikowanie w sieci kompromitującego zdjęcia. W konsekwencji o mało się nie pobili.

” Hejt czy inaczej „cyberprzemoc” to bardzo nieprzyjemne zjawisko. Nikt nigdy nie powinien nikogo hejtować. Nigdy nie powinniśmy naśladować Sieciuchów. Niestety czasem trudno się w tym połapać.

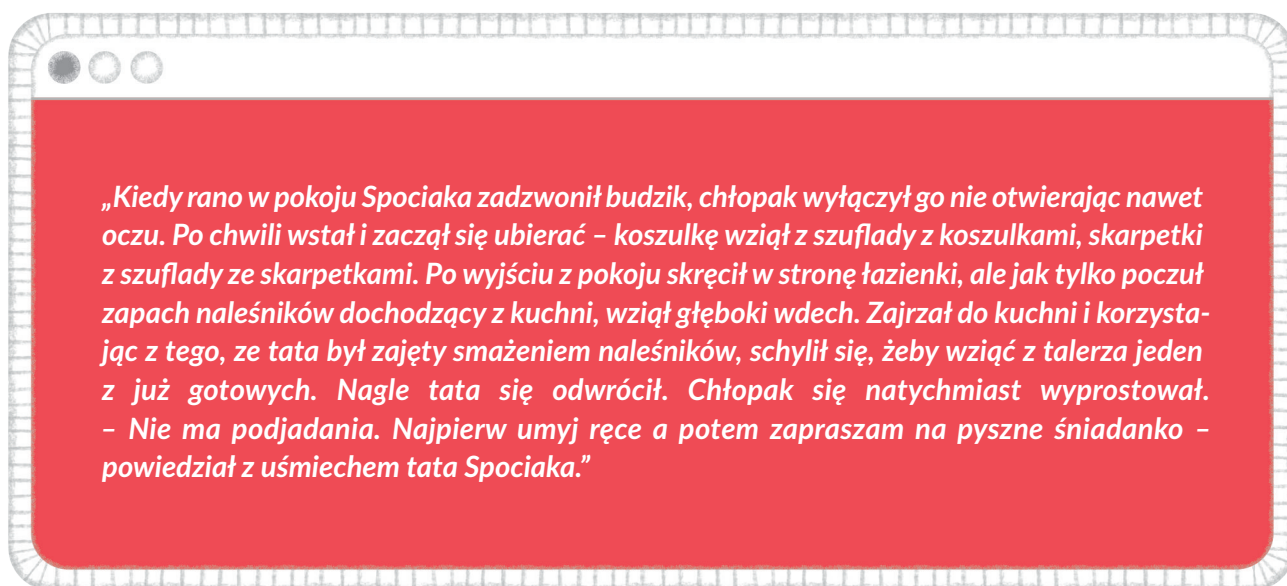
Ludzie i roboty

Osoba prowadząca prosi wszystkich o wstanie. Informuje, że wszyscy mają się zachowywać jak roboty i powtarzać jej ruchy. Kilka razy zmienia pozycję ciała i rąk pozostając przez kilka sekund nieruchomo w każdej nowej pozycji. Do poprowadzenia lub kontynuacji zadania może zaprosić chętnych uczniów i uczennice.

Uczniowie zajmują z powrotem miejsca.

”Świetnie. Zachowywaliście się jak roboty. Nie musieliście myśleć, tylko wykonywaliście proste zadanie. A jak myślicie, czy na co dzień też czasem zachowujemy jak roboty?”

Osoba prowadząca wyświetla slajd z tekstem i czyta dzieciom historię:

”Jak myślicie, kiedy w tej historii Spociak zachował się jak robot, czyli bez zastanowienia – jak by był zaprogramowany?”

Automatycznie wyłączył budzik

Sięgnął po ubranie

Poszedł do łazienki

Zareagował na zapach

Wyprostował się, kiedy zauważył, że tata się odwraca w jego stronę

Takie automatyczne działanie jest nam w życiu pomocne, bo jakbyśmy się zastanawiali nad każdą czynnością, to nie moglibyśmy sprawnie funkcjonować. Ale czasami automatyczne działania mogą być złe – dla nas albo dla innych osób, których nasze zachowanie dotyczy. Tak jest na przykład w internecie.

Osoba prowadząca przypomina uczniom, jak Sieciaki komentowały narastający w sieci hejt, obrażając przy tym niechcący Netrobiego:

” – Ludzie w ogóle się nie zastanawiają. Odpowiadają automatycznie hejtem na hejt jak jakieś roboty.
– O, wy-pra-szam so-bie – protestuje Netrobi.
– Przepraszam robociku. Ty jesteś najlepszy. Miałem na myśli to, że zamiast się zastanowić, co poczuje druga osoba, kiedy pisze się o niej coś niemiłego, to wszyscy zaczęli działać automatycznie – komentować, lajkować, odpowiadać hejtem na hejt – tłumaczy się ze swojego porównania Kompel.
– No, powiedźmy, że zachowują się jak prosty robot kuchenny – wspiera go Ajpi.
– Albo jak taki odkurzacz samosterujący – dodaje Spociak.
– No już do-bra. Daj-cie spo-kój.”

No więc właśnie. Czasami musimy kontrolować automatyczne zachowania. Zastanawiać się, co robimy, żeby nie wpaść w kłopoty, i żeby kogoś nie skrzywdzić. Na szczęście nie musi to być trudne, bo przecież nie jesteśmy robotami. Jak myślicie, co różni człowieka od robota?

Ważne, żeby pojawiły się:

- możliwość myślenia i kontrolowania swoich działań,
- uczucia.

Samokontrola

Dzieci wstają i w miarę możliwości ustawiają się w kręgu. Osoba prowadząca rzuca do jednego z nich piłkę. Dziecko ją łapie i odrzuca. Osoba prowadząca rzuca w ten sam sposób piłkę jeszcze do kilku innych dzieci.

Następnie osoba prowadząca wprowadza zasadę – w chwili rzucenia piłki mówi szybko jakieś słowo. Jeżeli jest to nazwa koloru (np. żółty, zielony, niebieski...), to druga osoba ma za zadanie złapać piłkę. Jeżeli inne słowo (np. słońce, samochód, dom...), to nie powinna jej łapać. Każda osoba, która źle się zachowa (złapie piłkę, mimo że słowo nie było nazwą koloru, lub nie złapie, mimo że było) odpada z gry.

W miarę wolnego czasu z gry może odpadać jak najwięcej dzieci. W międzyczasie można dla utrudnienia zmieniać kategorię – z nazwy koloru np. na nazwę owocu, cyfrę. Osoba lub osoby, które na końcu gry pozostaną niepokonane, zostają mistrzami samokontroli.

Alternatywnie osoba prowadząca może tylko wprowadzić zasady, a dalej dzieci rzucają piłkę między sobą.

„*Jak widzicie, czasami automatycznie łapiemy piłkę albo w pośpiechu popełniamy błędy. Mimo że znamy zasady. Na szczęście zazwyczaj (również w internecie) mamy więcej czasu. Nie musimy podejmować decyzji w sekundę. Ważne, żeby o tym pamiętać i nie działać automatycznie – żeby nie dać się nabrać na sztuczki Sieciuchów i żeby nikogo nie skrzywdzić.*

Podsumowanie lekcji

Osoba prowadząca na zakończenie zwraca uwagę na to, że automatyczne działanie czasami nam pomaga, ale w wielu sytuacjach może być szkodliwe. Na przykład w internecie, kiedy się z kimś komunikujemy, kogoś oceniamy, coś komentujemy. Dziękuję dzieciom za udział w lekcji i zapowiada następne spotkanie, na którym nauczy dzieci, jak można wspólnie przeciwdziałać hejtowi.

Po zakończeniu zajęć dziecko:

- zna konsekwencje hejtu,
- wie, jak się zachować w sytuacji hejtu,
- jest zmotywowane do przeciwstawiania się hejtowi.

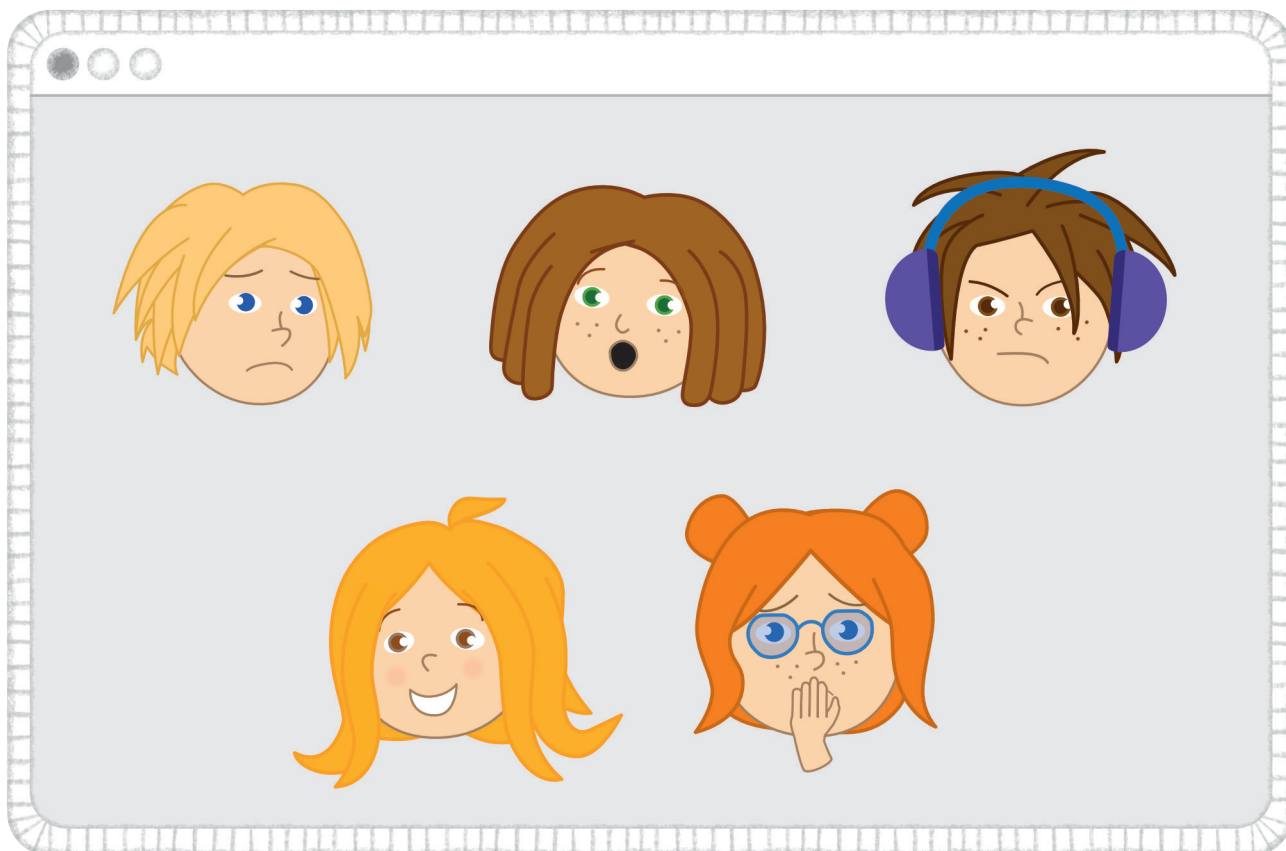
Wprowadzenie

Osoba prowadząca przypomina po krótko konkluzje z poprzednich zajęć:

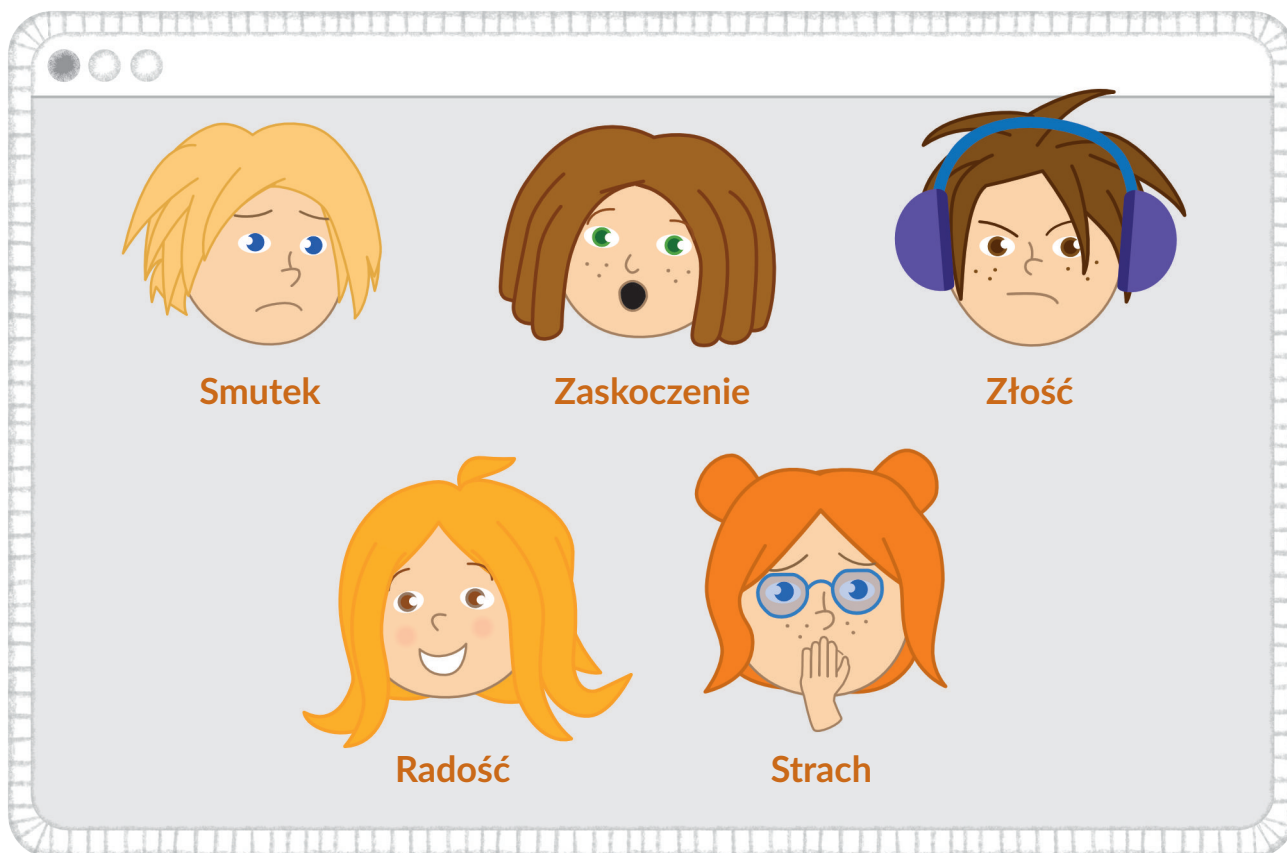
- ludzie różnią się od robotów: czują, mają emocje,
- czasami ludzie zachowują się automatycznie,
- hejt to niekulturalne i krzywdzące zachowania w sieci,
- czasami ludzie podejmują je dlatego, że działają automatycznie, bez zastanowienia,
- niektóre sytuacje (w tym aktywności w internecie) wymagają samokontroli.

Emocje

Osoba prowadząca pyta dzieci jakie znają emocje. Wyświetla slajd i prosi o nazwanie emocji widocznych na slajdzie.

Następnie przetacza slajd.

Przytacza kilka sytuacji i pyta klasę jakie emocje mogły towarzyszyć ich bohaterom i bohaterkom.

- Darek dostał pod choinkę wymarzony rower. Zupełnie się go nie spodziewał.
- Ania zobaczyła nad swoim łóżkiem pająka.
- Tomek spóźnił się na autobus.
- Markowi ktoś napisał w sieci, że jest głupi i nikt go nie lubi.
- Ktoś przerobił zdjęcie Ani, a inne osoby w sieci zaczęły je nieprzyjemnie komentować.

„ Niektóre emocje są przyjemne (radość), inne są nieprzyjemne, czasami nawet trudne do zniesienia (smutek, strach, złość). Niektóre zachowania w sieci są bardzo krzywdzące.

Jak myślicie, czy Sieciuchy się martwią jak wiedzą, że komuś w sieci jest przykro?

A Sieciaki? A Wy?

Osoba prowadząca omawia dokładniej dwa ostatnie przypadki. Dopytuje, jak mogą się czuć ich bohaterowie i dlaczego oraz jak powinny zareagować. Ważne, żeby wybrzmiało, że:

- pomimo, że sytuacja ma miejsce w sieci to realnie krzywdzi,
- ofiary mogą się czuć osamotnione, ośmieszone, smutne,
- powinny zażądać zaprzestania takiego działania, poinformować zaufaną osobę dorosłą.

Jest nas więcej

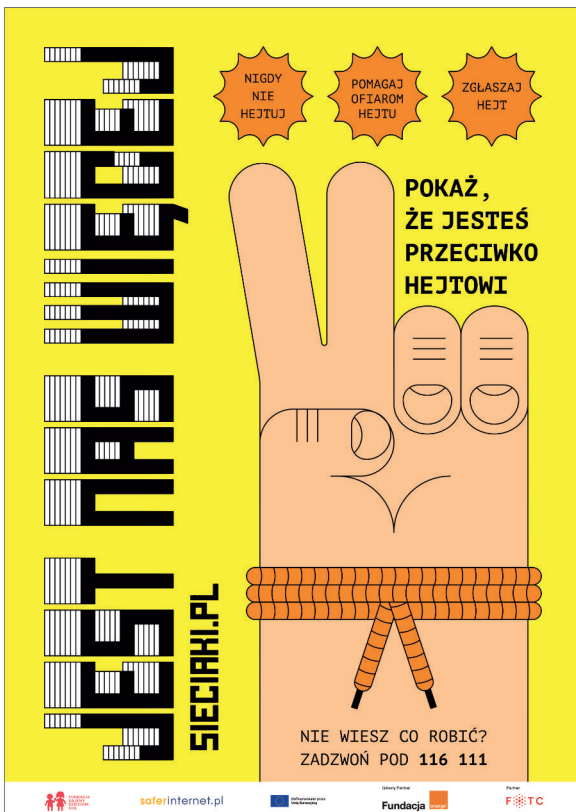
„Pamiętacie, jak Sieciaki zareagowały na hejt? Czym był hejstoper i jak im pomógł w walce z hejtem?

Hejstoper to była aplikacja, która blokowała hejt. Sieciaki teleportowały się do gry Minecraft. Z niej dostały się do komputera Sieciuchów i zainstalowały im na ich pulpicie aplikację Hejstoper. Dzięki temu hejt Sieciuchów nie wydostawał się na zewnątrz.

„Ale mimo wszystko hejtu cały czas przybywało – jak Sieciaki postanowiły przekonać swoich kolegów i koleżanki, żeby się przeciwstawili hejtowi?

Zorganizowały akcję „Jest nas więcej” – przygotowały i rozdawały ulotki i pomarańczowe sznurówki – symbol sprzeciwu wobec hejtowi w sieci.

Osoba prowadząca zwraca uwagę klasy na projekt ulotki wyświetlany na ekranie. Zadaje pytania dotyczące znaczenia widocznych na niej haseł.

W jej centralnym punkcie znajduje się hasło JEST NAS WIĘCEJ! a pod nim wypunktowane zasady:

- Pokaż, że jesteś przeciwko hejtowi
- Nigdy nie hejtuj
- Pomagaj ofiarom hejtu
- Zgłaszaj hejt
- Nie wiesz, co robić? Zadzwoń pod 116 111

Głównym elementem graficznym ulotki jest pomarańczowa sznurówka zapleciona na nadgarstku.

Jest nas więcej

„Dlaczego Sieciaki nazwały akcję „Jest nas więcej”?

Osób, które tak jak Sieciaki zachowują się w internecie kulturalnie i uważają, żeby nikogo nie skrzywdzić, jest dużo więcej niż tych, którzy jak Sieciuchy hejtują i obrażają innych. Warto to wiedzieć, bo razem łatwiej jest przeciwstawiać się złu.

Nigdy nie hejtuj

„Czy faktycznie nigdy nie można hejtować? Nawet jak ktoś nas bardzo denerwuje?”

Nic nie usprawiedliwia hejtu. Hejt zawsze jest zły. Nawet kiedy ktoś nas hejtuje. Wtedy najlepiej taką osobę ignorować. Jak w scenie, kiedy Bełkot obrażał Sieciaki. Jak mu odpowiadały hejtem, to robił się coraz większy, a jak przestały odpowiadać, to się zmniejszał, aż w końcu zniknął.

Pomagaj ofiarom hejtu

„Jak możemy pomóc, kiedy widzimy, że ktoś, kogo znamy, jest hejtowany – np. obrażany w sieci?”

Porozmawiać. Powiedzieć, że jest nam przykro. Udzielić wsparcia. Zwrócić uwagę osobie hejtującej, że robi źle. Poinformować kogoś dorosłego.

Zgłaszaj hejt

„Komu można powiedzieć, kiedy ktoś nas hejtuje albo wiemy, że ktoś inny jest hejtowany?”

Rodzicom, rodzinie, nauczycielom i nauczycielkom, a także innym osobom w szkole.

Nie wiesz, co robić? Zadzwoń pod 116 111

116 111 to bezpłatny numer telefonu zaufania dla dzieci i młodzieży, pod którym można uzyskać wsparcie w każdej trudnej sytuacji życiowej – czynny cały tydzień, 24 godziny na dobę.

UWAGA: Jeżeli osoba prowadząca jest w posiadaniu pomarańczowych sznurówek dystrybuowanych przez FDDS wraz z pakietami edukacyjnymi, rozdaje je w klasie.

„Mam dla was niespodziankę. Jeżeli tak jak Sieciaki jesteście przeciwko hejtowi, możecie wziąć po sznurówce i wpleść sobie ją do buta albo zapleść na nadgarstku.”

Alternatywnie osoba prowadząca może się wyposażyć w pomarańczowe sznurówki albo bawełniany sznurek (do pocięcia na bransoletki) lub razem z dziećmi wykonać bransoletki z pomarańczowego papieru (łączone klejem, taśmą lub zszywaczem).

Karta pracy – kolorowanka

Osoba prowadząca rozdaje uczniom i uczennicom kolorowanki i zachęca ich do tego, żeby tak jak Sieciaki przygotowali ulotki przeciwko hejtowi i dali je komuś znajomemu albo powiesili gdzieś w widocznym miejscu – na terenie szkoły, w domu, na klatce schodowej. Tłumaczy, że celem jest przekonanie jak największej ilości osób, że hejtowanie jest złe i trzeba na nie uważać i reagować.

Po pokolorowaniu osoba prowadząca ocenia wykonane prace. W miarę wolnego czasu dzieci mogą pokolorować więcej niż jedną ulotkę. W przypadku starszych klas, dodatkowym pomysłem może być samodzielne wykonanie ulotki przez dzieci. Ważne tylko by znalazły się na niej kluczowe hasła.

” Super się spisaliście. Jak prawdziwe Sieciaki. Myślę, że Sieciuchy nie mają czego szukać w naszej szkole.

Kontynuacja lekcji – pomysły

1. W ramach kontynuacji zajęć prowadzący, nawiązując do opisanego w książce konkursu „Zaprogramuj dobro”, może zadać dzieciom (w grupach lub indywidualnie, ew. z pomocą rodziców) zadanie wymyślenia pomysłu na pozytywne wykorzystanie internetu.
2. Może skorzystać z pozostałych scenariuszy zajęć lub kursu e-learning dostępnych w serwisie Sieciaki.pl.
3. Wzmocnieniem działań edukacyjnych podjętych w trakcie lekcji może być poinformowanie o nich rodziców, np. w formie informacji:

” Drogi Rodzicu, drogi Opiekunie!

Twoje dziecko wzięło udział w zajęciach „SIECIAKI. JEST NAS WIĘCEJ” opracowanych przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę. W trakcie dwóch lekcji omówiliśmy problem hejtu w sieci. Dzieci dowiedziały się, czym jest hejt w sieci, dlaczego w sieci należy się zachowywać kulturalnie i traktować inne osoby z szacunkiem. Rozmawialiśmy o konsekwencjach przemocy w sieci i o tym, jak na nią reagować zarówno w roli ofiary, jak i osoby obserwującej hejt wobec kolegów i koleżanek.

Zachęcam do rozmowy z dzieckiem na temat lekcji i wzmocnienia przekazu, związanego ze promowaniem kulturalnego i konstruktywnego korzystania z możliwości internetu oraz umiejętności reagowania na nieprzyjemne i niebezpieczne sytuacje online.

Dodatkowym działaniem, które można podjąć wspólnie z dzieckiem, jest odwiedzenie serwisu edukacyjnego dla dzieci Sieciaki.pl i przystąpienie do kursu e-learningowego poświęconego tematyce bezpieczeństwa dzieci w internecie.

NIGDY
NIE
HEJTUJ

ZGŁASZAJ
HEJT

Jest nas
więcej

POMAGAJ
OFIAROM
HEJTU

NIE WIESZ
CO ROBIĆ?
ZADZWON
POD 116 111

POKAŻ,
ŻE JESTEŚ
PRZECIWKO
HEJTOWI

Propozycje edukacyjne projektu Sieciaki.pl

Sieciaki.pl to projekt Fundacji Dajemy Dzieciom Siłę, który ma na celu edukację dzieci w zakresie bezpiecznego i zrównoważonego korzystania z internetu i urządzeń ekranowych. Obejmuje propozycje dla dzieci w wieku 6–11 lat, nauczycieli i nauczycielek oraz rodziców.

W ramach projektu dostępne są:

- **Serwis Sieciaki.pl**

Strona zawiera szereg materiałów prezentujących przygody Sieciaków walczących z Sieciuchami o bezpieczeństwo w sieci oraz przybliżających dzieciom zasady bezpieczeństwa online: filmów, kreskówek, piosenek, książek i słuchowisk. Na stronie znajdują się także propozycje materiałów dla nauczycieli: scenariusze zajęć z wykorzystaniem zasobów strony, a także wskazówki dla rodziców.

- **Kurs e-learning „Sieciaki. Misja bezpieczny internet”**

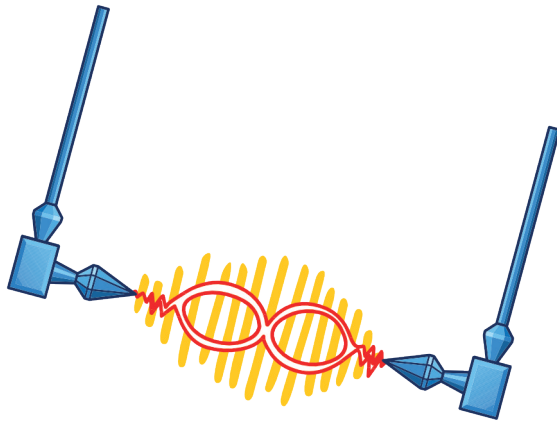
Kurs to propozycja zajęć lekcyjnych w szkole lub edukacji przez zabawę w domu. Dzięki kursowi umieszczonemu na stronie [Sieciaki.pl](https://sieciaki.pl) dzieci poznają sieciakowe przygody, dowiadują się o niebezpiecznych sytuacjach, których mogą doświadczyć w internecie, a także uczą się skutecznych metod reagowania na zagrożenia w sieci. Kurs składa się z 15 części (misji).

- **Książki i słuchowiska o przygodach Sieciaków**

„Sieciaki. Misja bezpieczny internet”, „Sieciaki. Twarzozmieniacz i Wielka Gala Fejmu” oraz „Sieciaki. Jest nas więcej” to seria książek autorstwa Łukasza Wojtasika, które w barwny sposób opisują przygody Drużyny Sieciaków. Poruszają problemy związane z m.in.: nadużywaniem internetu, hejtem czy pogonią za popularnością. Książki przeznaczone są dla dzieci powyżej 7 roku życia. Dostępne są do zakupienia na stronie Wydawnictwa Muchomor (z kodem FDDS 50% zniżki). Na stronie [Sieciaki.pl](https://sieciaki.pl) wszystkie części dostępne są w postaci bezpłatnych słuchowisk.

- **Scenariusze zajęć dla nauczycieli i pedagogów**

Scenariusze dotyczą różnych zagadnień związanych z zagrożeniami i bezpieczeństwem w internecie. Przeznaczone są dla różnych grup wiekowych i mają różne warianty realizacji. Wśród propozycji znajdują się 2 scenariusze przygotowane z wykorzystaniem książek i audiobooków o przygodach Sieciaków. Scenariusze zajęć można znaleźć na stronie [Sieciaki.pl](https://sieciaki.pl) w zakładce: Dla szkoły – scenariusze lekcji.

Sieciaki – książki, które uczą dzieci bezpieczeństwa w sieci

Sieciaki, czyli Ajpi, Spociak, Netka i Kompel to dzieci, które potrafią sprawnie i bezpiecznie korzystać z sieci. Sztuczna Inteligencja zaprosiła je do współpracy, by u boku robota Netrobiego walczyły z wrednymi Sieciuchami, które pod wodzą Czystego Zła sieją w sieci zamęt.

Przygody Sieciaków od lat można poznawać w sieci na stronie Sieciaki.pl. Od niedawna są też opisywane w serii książek „Sieciaki” wydawanych przez Fundację Dajemy Dzieciom Siłę i wydawnictwo Muchomor.

Książkowe perypetie Sieciaków przybliżają dzieciom aktualne zagrożenia, jak nadużywanie sieci, szkodliwe treści czy internetowy hejt. Mogą być czytane przez dzieci samodzielnie lub wspólnie z rodzicami lub opiekunami. Mogą inicjować rodzinne rozmowy o internecie lub być podstawą zajęć edukacyjnych w szkole.

Przygody Sieciaków opisywane w książkach można też poznać dzięki bezpłatnym słuchowiskom dostępnym na stronie Sieciaki.pl.

W serii ukazały się:

Książki można kupić na stronie wydawnictwa Muchomor. Z kodem FDDS dostępne są za 50% ceny.